

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punct. Difficultatis 2. Respondetur reliquis objectionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

autem objectivæ supple in creatis, dantur nonnisi inter rationes communes.

INSTABIS I. Illa cognitio animalis ejusdem præcisiva à rationali, vel est præcisio realiter hominis, vel non est præcisio realiter hominis; non primum, quia hoc ipsum non esset præcisum objectivæ à rationali quod importat homo; non secundum, quia illud animal est realiter homo.

RESPONDETUR. Cognitionem illam animalis, esse cognitionem realiter hominis sed inadæquatè spectati, homo autem inadæquatè spectatus non dicit rationale. Deinde illa cognitio est cognitio realiter hominis pro statu physico, illa enim animalitas pro statu physico, est realiter homo; sed non est realiter hominis, quasi pro statu Metaphysico, totum hominem importet.

INSTABIS II. Ex Oviedo. Implicat ex duabus formalitatibus creatis unam identificari cum alia tertia, & non identificari alteram cum eadem. Ergo implicat animal identificari cum termino formalis hujus cognitionis, quæ cognoscit animal & rationale identificatum cum animali, non identificari cum eodem termino. Ergo implicat animal esse terminum cognitionis & rationale non esse terminum cognitionis.

RESPONDETUR. Negando secundam illationem. Ratio, quia Concedo ipsum animal quod est terminus cognitionis identificari rationali pro statu physico, sicut identificatur homini, sed si non cognoscatur objectum adæquatè, nego quod omnia realiter identificata inibi cognosci debeant, identificariq; sibi realiter pro statu Metaphysico.

INSTABIS III. Si cognito animali hominis, non cognosceretur rationale, hoc ipso non cognosceretur hæc animalitas, quia verus est iste Expolitorius: hæc Entitas est rationalis, at rationale est non cognitum. Ergo hæc Entitas est non cognita. Ergo ulterius hæc Entitas non est cognita; nam à sensu infinitante licitum est arguere ad Negativum in simili: Homo est non lapis, Ergo non est lapis.

RESPONDETUR. Distinguendo Majorem hæc Entitas est rationalis sumpta adæquatè, Concedo Majorem. Sumpta Inadæquatè, Nego Majorem. Distinctoque Consequentem, Nego Consequentiam. Inadæquatè enim accepta hæc Entitas, dicit animalitatem cujus essentia non est esse rationale.

OBJICITUR VI. Impossibile est objectum unum & Indivisibile secundum aliquid sui attingi & secundum aliquid sui non attingi. Si autem darentur præcisiones Objectivæ fieret hoc, nam Indivisibilis Entitas hominis, posset in duos inadæquatos Conceptus hominis dividi.

RESPONDETUR. Invertendo argumentum in quantum Oppositi dicunt ex parte actus idem indivisibile objectum attingi clare, non attingi clare. Rursus vera est Major, si objectum ita sit indivisibile ut excludat virtuales multiplicitates & diversa connotata.

INSTABIS. Non potest punctum indivisibile se-

cundum aliquid tangi, & secundum aliud non tangi. Ergo & in præfenti idem dicendum.

RESPONDETUR. Disparitas est, quia in Casu Antecedentis sequeretur dari partem tactam & non tactam realiter, adeoque non esset jam illud indivisibile realiter, utpote involvens partes: cognitio autem nostra non poneret in objecto indivisibili partes aliquas distinctas realiter, adeoque præcisio staret cum reali indivisibilitate objecti, non staret contactus ille. Deinde quia in Casu Antecedentis saltem deberet admitti in creatis distinctio virtualis in ordine ad prædicata physica quod repugnat; non autem sequeretur illam admitti, positis præcisionibus objectivis.

Punctum Difficultatis 2.

Respondetur reliquis objectionibus.

OBJICITUR VII. Si animal sine differentis conciperetur, esset Ens rationis, sed hoc est falsum. Ergo:

RESPONDETUR. Quod non fieret tunc Ens rationis proprium, neque enim animal erit quid impossibile, per modum possibilis apprehensum. Conjunctio item horum prædicatorum vivens sensitivum non est conjunctio impossibile, fieret tamen Ens rationis quoad modum illud faciendi, quia sicut Ens rationis, non fit nisi ab intellectu, ita nec fit præcisio objectiva.

OBJICITUR VIII. Distinctio debet esse in intellectu. Ergo nullæ dabuntur præcisiones objectivæ.

RESPONDETUR. Distinctionem debere esse subjective in intellectu, terminativè in objecto, ex eo autem non sequetur, nullas dari præcisiones objectivas.

INSTAT Quidam. Esse cognitum, esse visum, esse amatum, sunt denominationes extrinsecæ objectis, nec se tenent ex parte objecti, sed tantum ex parte actus. Ergo similiter hæc denominatio, esse præcisum seu esse distinctum per rationem animal à rationali, non se tenet ex parte objecti sed ex parte actus; sicut enim cognitio non est in objecto, sed in intellectu, ita & præcisio cum sit actus intellectus, non est in objecto sed in intellectu.

RESPONDETUR. Indubie sicut esse cognitum est quid extrinsecum objecto, ita & esse præcisum, est quid extrinsecum rei, à parte rei & Physicè spectatæ, sed illud quod additur nec se tenet ex parte objecti explicari debuit; si enim facit hunc sensum: quod non ex objecto cognitio oriatur quæ denominat cognitum, vera est propositio, sed si sit sensus nullum dari cognitum objectivum, amatum objectivum, falsa est propositio nec probatur, consequenter dabitur etiam præcisum objectivum, adeoque & præcisiones objectivæ.

Qb.

OBJICITUR IX. Si darentur præcisiones objectivæ deberent esse veræ seu non difformes objectis; sed essent difformes objectis, ut probatur. Quia conciperetur animal, sine differentia rationalis V. G. in homine, quod in homine est cum differentia rationalis. Ergo conciperetur falso & difformiter objecto.

RESPONDETUR. Præcisiones objectivas, hoc ipso quia sunt notie inadæquatæ, debere esse conformes, non objectis adæquatè sumptis, sed objectis inadæquatè sumptis, jam autem animal inadæquatè acceptum, dicit non nisi vivens sensitivum, cui objecto est conformis notitia præscindens objectivè animal. Addi potest ex mente S. Thomæ, quod falso conciperetur animalitas hominis sine rationalitate, si de illa negaretur rationale, sed non falso, si solū tunc nō attingatur.

INSTABIS I. Quando ratio communis abstracta conformatur objecto Metaphysicè seu inadæquatè spectato, conformaturne cum Petro V. G. vel homine, secundo intentionaliter spectato, vel cum eodem primo intentionaliter spectato, si conformatur cum illo, secundo intentionaliter spectato, ergo secūda intētio seu præcisio objectiva conformatur non objecto prout est: ideoque non erit jam vera, quia veritas dicit conformitatem cum objecto prout est; eritque conformatio alteri secūda intentioni, de qua ipsa quærendū restabit: cui conformetur, dabiturque processus in infinitū; si autē præcisio objectiva conformatur Petro primo intentionaliter spectato, ergo aliqua inadæquatio, erit nemine cogitante, aut aliqua distinctio inter animalitatem v. g. & rationalitatem.

RESPOND. Rationem communē v. g. animalis conformari Petro v. g. primo intentionaliter spectato, sed inadæquatè, quæ ipsa inadæquatio non est quidem nemine cogitante formalis, est tamen fundamentaliter & in potentia, sicut & universale, quæ ipsa fundamentalitas, salvat ne illic sit distinctio, nemine cogitante.

Dici etiam posset rationē cōmunem animalis conformari v. g. Petro secūdo intēntionaliter spectato, in quantum jam importat, ex vi intellectus distinctionē, inter animalitatem, & rationalitatem. Ipsa verò distinctio non importabit secūda intentionem, sed importabit conformitatem cum fundamento, ut scilicet illud dicatur esse actū distinctū per opus intellectus, quod fundamentaliter, & potentialiter, & in radice erat distinguibile.

INSTABIS II. Non inest Petro communis ratio præcisā. Ergo illi conformis non est præcisio objectiva, ergo nec vera erit.

RESPONDETUR. Non inest quidem Petro, ratio communis præcisā actu, tamen inest fundamentum præscindendi rationem communem, cui infundatur præcisio.

INSTAT quidam III. In Camestres. Animal Petri actu nemine cogitante est capax cognosci in sensu Virtuali per præcisivam cognitionem expressivam solius animalis: Rationale Petri actu nemine cogitante non est capax cognosci in sen-

su virtuali per præcisivam cognitionem expressivam solius Animalis. Ergo Animal Petri actu nemine cogitante non est Rationale Petri.

RESPONDETUR. Imprimis hoc Argumentum solvi debet ab ipso met Arguente ne prober aliquid contra Mysterium Trinitatis adeoque multum, sic enim retorquetur Argumentum: Paternitas actu nemine cogitante est capax cognosci in sensu virtuali per præcisivam cognitionem expressivā solius Paternitatis. Natura Divina actu nemine cogitante, non ex capax cognosci in sensu virtuali per præcisivam cognitionem expressivam solius Paternitatis. Ergo Paternitas actu nemine cogitante non est Natura Divina, aut potius directè inferendo, ponatur subiectum Majoris, pro prædicato Conclusionis: Ergo Natura Divina actu nemine cogitante non est Paternitas. Ubi ut vides inferitur Conclusio falsa etiam in Principiis arguentis, falsum enim est in illius principiis, imò & fidei, Naturam Divinam actu nemine cogitante (intellige realiter) non esse Paternitatem. Et si sine distinctione ulla admittendæ essent illæ præmissæ, negaret sibi ipsi Arguens consequentiam, quam ne neget distinguendæ essent præmissæ, & per proportionem consimili distinctione utentur illi, qui admittunt præcisiones objectivas. Concedo quidem non debere tribui Creatis, quod conceditur in creatis, sed nec nos similem admittimus distinctionem virtualem in Creatis; at tamen, etiam ab Arguente non debent assumi propositiones tales tanquam veræ, ex quibus servata forma & mutata sola materia, inferitur falsum. Directè posset sic distingui Major. Animal Petri actu nemine cogitante est capax cognosci in sensu virtuali per præcisivam cognitionem expressivam solius Animalis, ita ut non competat in sensu reali hæc capacitas etiam alteri virtualitati. Nego Majorem ita ut hæc capacitas competat in sensu reali alteri virtualitati concedo Majorem. Sed Rationale Petri nemine cogitante non est capax cognosci in sensu virtuali per præcisivam cognitionem expressivam solius animalis, ita ut tamen in sensu reali, sit capax ita cognosci Concedo Minorem. Ita ut ne in sensu quidē reali sit capax nego Minorem. Ergo animal Petri actu nemine cogitante non est Rationale Petri, nego consequentiam.

Utraque hæc præmissa, vel si mavis dicere Enthymena bipartitum in sua partitione imitans Camestres, inponit hanc Majorem: Quando virtualitas est capax cognosci in sensu virtuali per præcisivam cognitionem expressivam sui, hoc ipso, altera virtualitas non est capax cognosci in sensu reali, vel non dicit identitatem physicam cum altera virtualitate, sed hæc Major negatur, ut videre fuit in aliis dictis.

OBJICITUR X. Si darentur præcisiones objectivæ, tunc in conceptu animalitatis Petri & in conceptu rationalitatis Petri aliud ex parte objecti conciperetur. Sed non concipitur aliud, Ergo

Ergo. Minor probatur, quando concipio animalitatem Petri, cum non detur per connotantes distinctio ex Natura rei nemine cogitante, fit ut debeam tunc concipere ipsum Petrum, prout est principium actuum sentiendi. Et quando concipio rationale concipio ipsum Petrum prout est principium actuum ratiotinandi. Ergo non aliud concipio ex parte objecti in animalitate, aliud in rationalitate cum utrobique ex parte objecti, etiam prout representati, respondeat Petrus.

RESPONDETUR. Animalitas Petri dupliciter spectari potest, in primis spectari potest animalitas Petri, quæ est à parte rei, prout est à parte rei. Secundo spectari potest animalitas Petri, quæ est à parte rei (nam etiam à parte rei est Petrus vivens sensitivum, hoc autem est à parte rei esse animalitatem) non prout est à parte rei, sed prout subest nostris conceptibus. Animalitas ergo Petri, quæ est à parte rei, prout est à parte rei, non potest præscindere à rationalitate, quia utrobique ut probat objectio, respondet illi, idem Petrus ex parte objecti. Cæterum animalitas Petri, quæ est à parte rei, si spectetur non prout est à parte rei, sed prout substat nostris secundis Intentionibus fundamentum in re habentibus, jam tunc animalitas Petri præscindet objectivè à rationalitate, spectabiturque animalitas secundum rationes communes & Metaphysicas, quo casu non respondebit sub conceptu animalitatis rationalitas, quia nec respondebit ipse Petrus, à quo ipso tunc jam præscindetur.

OBJICITUR XI. Si darentur præcisiones objectivæ, non esset ratio cur inter aliquas potius rationes dentur & non inter omnes.

RESPONDET cõmunis sententia, illic dari præcisiones objectivas, ubi datur illarum fundamentum, illic autem datur fundamentum, ubi datur distinctio virtualis, illic autem est distinctio virtualis, ubi æquivalentia ad plura, ubi reperibilibus unius formalitatis sine alia.

Universaliter adhuc dici potest illic esse præcisionem unius formalitatis ab alia, eamque objectivam, ubi ratio communis unius, non est ratio communis alterius.

Probat, quia ex dictis præcisio objectiva datur inter rationes communes, & ubi est diversitas rationum communium, erit etiam & præcisio objectiva.

INSTABIS. Vel risibile præscindet à rationali vel non præscindet, si non præscindet, non erit huius ratio, si præscindet. Ergo & reliqua omnia præscindet objectivè.

RESPONDET communis sententia non dari illic præcisionem objectivam, quia non datur reperibilibus risibilitatis sine rationalitate. In nostris principiis dici potest, etiam risibilitatem præscindere objectivè à rationalitate. Ratio quia definitio risibilitatis, non est definitio rationalitatis, consequenter ratio cõmunis unius, non est ratio communis alterius. Admittimus autem præcisiones objectivas in rationibus cõ-

munibus. Et certè ratio effectus Metaphysici, non est ratio communis causæ Metaphysicæ, risibilitas autem est effectus, imò & accidens Metaphysicum: rationalitas autem est causa & essentialis differentia. Universaliter ergo hæc præscindunt objectivè, quæ non comparantur ad se sicut definitio & definitum, quomodo comparantur inter se, v.g. ratio communis hominis, & ratio communis animalis rationalis.

Noro. Fieri posse ut quædam rationes sub una formalitate non præscindant, & sub alia præscindant, & ita fundamentum in circumstantia termini positum à relatione non præscindet objectivè, quia esse ad aliud est ratio communis & definitiva utriusque illius objecti, licet fundamentum sub formalitate absoluti spectatum, à relatione quæ importat esse respectivum, præscindi possit.

Punctum Difficultatis 3.

Argumenta Recentiorum.

OBJICIT I. P. Modzelevski, vir boni & applicati ingenii. Non est possibilis in rebus creatis distinctio virtualis intrinseca in ordine ad prædicata intentionalia. Ergo neque dantur præcisiones objectivæ.

RESP. Hos terminos secundum quod hic sumitur non stare secum, quia non junguntur secum ly intrinsecum & ly intentionale: sicut non junguntur secum ly intrinsecum & ly extrinsecum: sicut enim si quid sit intrinsecum, extrinsecum nõ est ita si intrinsecum sit, intentionale non est. Potest quidè dari aliquid extrinsecum intrinsecè requisitum quia ly intrinsecè non excludit nisi modum extrinsecè, non autem ipsum extrinsecum, nec ratione ejusdem verificabitur extrinsecum & intrinsecum: hic autem ratione ejusdè verificaretur. Immo ex hac ipsa instantia roboratur intentum, tum quia non datur aliquid intrinsecè & extrinsecè simul ratione ejusd. requisitum; ita & in præfenti non potest dari virtualis intrinseca seu ad prædicata intrinseca distinctio; & tamen ad prædicata sola intentionalia adeoque extrinseca ordinata. Unde jã conc. Ant. & nego Conseq. Quod si intèdat objiciens. Si non daretur talis distinctio in creatis, qualis habetur inter naturã divinã & Paternitatẽ, hoc ipso nec dandas in creatis præcisiones objectivas. Negabitur hæc sequela.

INSTAT I. Idem contradictoria intentionalia nequeunt identificari realiter. Ergo etiam formalitates, in quibus includuntur hæc contradictoria intentionalia, nequeunt identificari realiter: alias eo ipso & prædicata in illis inclusa, deberent identificari realiter: Atqui in formalitatibus distinctis virtualiter intrinsecè in ordine ad prædicata intentionalia includuntur prædicata contradictoria intentionalia: quia in una includitur cognitum in alia non cognitum per eandè cognitionem. Atqui propter hujusmodi contradictoria verificanda statuitur inter illas distinctio virtualis intrinseca: Ergo formalitates distinctæ virtualiter in ordine ad prædicata intentionalia nequeunt identificari realiter: aliunde verò debent